IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

portas. ita ut audiens ppls unuersus ēcurreret
omisq: eū libentissime salutarēt Hęc itaq: hoc m̄ s
Porro qui cū absalon fuerant ǽ de plio gesta.
fugerant reuerentes ad semetipsos singli mirebat
peuitates cuncta dauid beneficia cōmemorantes. ǽ
libertatē quā eis resistendo cunctis hostib̄ p̄buerat
edicentes. culpantesq: semetipsos q̄a eū expulissēt
a regno. ǽ alū ordinassent Quo rē defuncto p̄nci
pe qui ab eis fuerat ēstituī rogare deberēt dauid
ut a indignatione quiesceret eisq: faueret ǽ re
cepto regno suo p̄ut denuā ñ negaret Hęc itaq: dd
crebro nunciabant ēt. ǽ iā ille nichilominus misit ad
sadoch ǽ abiathar sacerdotes ut p̄ncipib̄ trib̄ iudę
loquerent. quatenus p̄ut aliquę trib̄ ante ultā
dauid ēstituerēt regē cū illi ǽ cognati ǽ sanguinis
cōparticipatione gauderent Hęc eadē ǽ ad amasā
p̄ncipē milicię ei p̄ceptū edicere quia cū filius sororis
suę eēt ñ suaderet p̄plo ut dauid restitueret impe
rū. p̄ quia re ñ solū regi reēliari posset. ēt ceteris mi
licię principatū. sicut absalon ei p̄buerat obtineret
Et sacerdotes quidē ad p̄ncipes trib̄ iuda locum sum
ǽ amasā deflexerunt p̄missiones regias edicentes
ut in ei p̄ab̄ consisteret Hoc itaq: facto trib̄ iuda
misit ad regē legatos. rogantes ut ad p̄pū remea
ret imp̄iū. Hoc aū ǽ omis isti lętę fecerūt ad hortan
te eos amasa. Igitur accedentib̄ legatis ad eū. ut ue
nirent in hierosolimā. omis p̄uenit trib̄ iuda ut
regi adiordanis fluū occurreret ǽ geta filius semei
cū mille uiris quos de tribu beniamin ducebat
ǽ siba libertus saul ǽ filii eius. xv. ǽ. xx. seruī. Isti
nāq: cū tribu iuda pontē fluminis effecerūt ut fa
cile rex eū transiret cū suo exercitu. Cūq: uenisset
ad iordanē iuda eū libentissime salutauit Qui
dū pontē ascendere uiri p̄stitū ante eū semei. ǽ de
tinens pedes eius uenia postulabat in his quę pec
cauerat rogans ut ñ circa eū eēt acerbus. nec po
testate recepta eū iuberet dari supplicio. s. poci
considerarēt quia gesta penitencia in his quę p̄us
deliquisset prim̄ ei occurrere festinasset. Cūq: in
his supplicaret atq: deposceret tē abisai fī ioab ait
Hūqd p̄ hanc iniuriā ñ morieris. qui ēstitutus a
dō rege neq̄m blasphemare meruisti. Tē dauid
cūersus ad eū ait Non cessasti saruię filii hanc cō
mouere denuo nobis supiores turbationes ǽ se
ditiones instantes. An ignoratis q̄a in ieū reg
ni mei sit hodie. Qua p̄ōmib̄ impie in me
agentib̄ iuro dimitti eis supplicia. ǽ nulli sua de
licta seruari. Tu in q̄to semei securus esto nullū mor
tis habe metū. eūq: mox adorans eū ceteris recedebat
Inter hęc aū occurrit ǽ memfibosetb de cognatione
saul sordida ueste circū amictē comā q: gerens. p̄ fu
sā ǽ hispida barba. Nam p̄ fugā dauid neq: ton
sus fuerat. p̄ ristitia. nec uestē deposuerat suā. seq:
in hac afflictione deuouerat p̄manere donec re
gia uideret ēuerti calamitatē Hunc aū accusa
uerat siba seruus ei apud dauid inuste. Qui dum
salutasset eiq: p̄stratus esset cepit imūrogare cur ñ
fuisset egressus. ǽ ei fugę participat. Ille aū asiba
fuisse dicebat se contēptū. cui dū iussisset ut ei tri
neris necessaria p̄parare curare neglexerit. s. ue
lut cuidā seruulū contēpsisset Qui si gressus habu
isset in colomes. ñ abeo aliquo m̄ recessisset cū pos
set ei iā pedib̄ uti fuga. Adiciebat partē ñ solū in
his in q̄to die nocuit m̄. s. ǽ iam apud tuā circa
me pietatē derogare ǽ mentiri maligna uolun
tate p̄sūpsit. Deus noui q̄a nihil horū tua mens re
cepit. eū sit iusta ǽ ueritatē diligat quā uult ubi
q: semp ualere diuinitas. Nam cū ameo auo pass̄
fuisses magna pericula. ǽ omis mea generatio pilli
debuisset scelerib̄ depire tu humilis ǽ benigni ex
istens. ǽ q̄d p̄ipuū ē illo. maloꝝ oblitionē agens
q̄ido potestate supra p̄ora uindicare potueras. a
mieū me tuū ē iudicasti. ǽ in m̄sa cotidie regia
posuisti. nichil q: m̄ defuit q̄d honorato parente
debuit exhiberi. Cūq: hęc diuisset ille neq: mem
phibos rex uoluit castigare. nec siba tamquā
fallacē abicere. s. cū omia iam donasset siba. q̄d
cū illo mēphibos regi occurrisset ǽ uenia mēphibo
dedisset ǽ mediatatē substancię reddi p̄cepit. Cui
mēphibos. cuncta inquit siba habeat. ōrex. m̄
ū imp̄iū te recepisse sufficiat Beregel aū galadi
ten uirū p̄ipuū atq: bonū. ǽ qui in castris ei
multa p̄buerat ǽ regē usq: ad iordanē deduxerat.
rogabat dauid ut cū eo ueniret ad hierosolimā.
p̄mittens ei senectutē omi re decorandā. ǽ ei tāq̄
patris habere puidentiā. Qui desiderio suo cū eo
se degere posse refutabat. dicens senectutē sibi
sic imminere ut eiā in reb̄ suauib̄ delectari ñ pos
sit. cū utq: octogima eēt annoꝝ. ǽ de sepulchri
ūmno cogitare. qui magis ediuerso rogabat ut
si ei p̄stare uellet ēcederet eū ad p̄pria remeare.
q̄ido tempis longeuitate nec ēuuioꝝ epulas